

ऐणेयंचर्मकृष्णाजिनमंबरंयस्य ॥ २९ ॥ ३० ॥ प्रहरन्परश्वधोयस्यमनश्च अनिलश्चतयोरिवौजोवीर्यंयस्य परेषांचक्रंसैन्यंसूदयतीति
था छिन्नाभुजाऊरवःकंधराश्वयेषाम् हताःसूताःवाहनानिचयेषांतेवीरा निपेतुः ॥ ३१ ॥ विट्कणाः चर्मादयोयस्य ॥ ३२ ॥ पंचशतेषुधनुः
पुंसोऽर्जुनोरामायसंदधे एकमेवधनुर्यस्यसः पाठांतरेएकएवबंधःसंधानंयेषांतैरिषुभिः तानिधनूंषिसमंसहतःक्षणमेवाच्छिनत् ॥ ३३ ॥ मृधेसाध

तमापतंतंभृगुवर्यमोजसाधनुर्धरंबाणपरश्वधायुधम् ॥ ऐणेयचर्मंवरमर्कधामभिर्युतंजटाभिर्ददृशेपुरींवि
शन् ॥ २९ ॥ अचोदयद्धस्तिरथाश्वपत्तिभिर्गदासिबाणर्षिशतघ्निशक्तिभिः ॥ अक्षौहिणीःसप्तदशातिभीष
णास्तारामएकोभगवानसूदयत् ॥ ३० ॥ यतोयतोऽसौप्रहरत्परश्वधोमनोऽनिलौजाःपरचक्रसूदनः ॥ ततस्त
तश्चिच्छन्नभुजोरुकंधरानिपेतुरुर्व्याहतसूतवाहनाः ॥ ३१ ॥ दृष्ट्वास्वसैन्यंरुधिरोघकर्द्धमेरणजिरेरामकुठारसा
यकैः ॥ विट्कणचर्मध्वजचापविग्रहंनिपातितंहैहयआपतद्गुषा ॥ ३२ ॥ अथार्जुनःपंचशतेषुबाहुभिर्धनुःषु
बाणान्युगपत्ससंदधे ॥ रामायरामोऽस्त्रभृतांसमग्रणीस्तान्येकधन्वेषुभिराच्छिनत्समम् ॥ ३३ ॥ पुनःस्वहस्तै
रचलान्मृधैऽघ्निपानुत्क्षिप्यवेगादभिधावतोयुधि ॥ भुजान्कुठारेणकठोरनेमिनाचिच्छेदरामःप्रसभंत्वहेरि
व ॥ ३४ ॥ कृत्तवाहोःशिरस्तस्यगिरेःशृंगमिवाहरत् ॥ हतेपितरितत्पुत्राअयुतंदुद्रुवुर्भयात् ॥ ३५ ॥ अग्निहो
त्रीमुपावर्त्यसवत्सांपरवीरहा ॥ समुपेत्याश्रमंपित्रेपरिक्लिष्टांसमर्पयत् ॥ ३६ ॥ स्वकर्मतत्कृतंरामःपित्रेभ्रा
तृभ्यएवच ॥ वर्णयामासतच्छ्रुत्वाजमदग्निरभाषत ॥ ३७ ॥ रामराममहाबाहोभवान्पापमकारषीत् ॥ अव
धीन्नरदेवंयत्सर्वदेवमयंवृथा ॥ ३८ ॥ वयंहिब्राह्मणास्तातक्षमयाऽर्हणतांगताः ॥ ययालोकगुरुर्देवःपारमे
ष्ठ्यमियात्पदम् ॥ ३९ ॥ क्षमयारोचतेलक्ष्मीर्ब्राह्मीसौरीयथाप्रभा ॥ क्षमिणामाशुभगवांस्तुष्यतेहरिरीश्वरः ॥ ४० ॥

नभूतानचलानंघ्रिपांश्चोत्क्षिप्य अभिधावतः तस्यभुजान्चिच्छेद अहेःफणाइवेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ समर्पयत्समार्पयत् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
॥ ३८ ॥ अर्हणतांपूज्यताम् ॥ ३९ ॥ सौरीसूर्यस्यप्रभेव ॥ ४० ॥